

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

...Na Twoje Słowo...

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Rok XXI – Wydanie 11, grudzień 2019

Informacje Międzynarodowa ASC – Zarząd Generalny - Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Komunikacja jest misją

Komunikacja oznacza nawiązanie relacji, a dziś, dzięki wielu możliwościom mediów, możemy to robić na wiele różnych sposobów, wykorzystując wszystkie narzędzia, które udostępnia nam technologia. Zdefiniowanie komunikacji jako misji wymaga jednak dodatkowego kroku, ponieważ nie jest to tylko możliwość pozostawiona wolności jednostki lub jej darowi, ale jest przedstawiana jako odpowiedzialność, wezwanie do wejścia w otaczający nas świat.

Jak głosi dokument Kościoła (Redemptoris Missio), świat komunikacji reprezentuje nowy Areopag, który należy ewangelizować. W rzeczywistości jest to nie tylko narzędzie do szerzenia przesłania ewangelii, ale sam głos języka ewangelii. Nawet jeśli odczuwamy dyskomfort związany z nagłym postępem technologii, która sprawia, że zawsze nadążamy za duchem czasu, nie możemy pozwolić, aby ten dyskomfort uzasadniał nasze działanie, ponieważ Słowo Boże jest ucieleśnieniem w dzisiejszym dniu historii oraz tu i teraz, wzywa nas do bycia Obecnością.

Obecność, o której mówimy, nie jest po prostu żadną obecnością, ani jedną z wielu, które są nam sugerowane. Nie, to OBECNOŚĆ przemawia, otwiera serce na nadzieję, pozwala

zidentyfikować ŚCIEŻKĘ spośród wielu, która nie przyciąga łatwymi uwodzicielskimi obietnicami, nie obiecuje raj na ziemi, ale uczy nas życia codziennego konkretnie.

W rzeczywistości Jezus Chrystus świadczył nam, najpierw swoim Wcieleniem, a następnie Odkupieniem, że nie jesteśmy już sami na naszej drodze życia. Spaceruje z nami drogami historii, w Areopagi, miejscach spotkań ludzi, którzy myślą, wybierają, żyją i cierpią dzisiaj. Kiedy Chrystus idzie z nami, wierzymy, że jesteśmy powołani, aby Go spotkać i odkryć Jego twarz w każdej osobie i wydarzeniu, nawet jeśli jest to strona internetowa, strona na Facebooku itp.

Przestrzeń medialna to wirtualne, ale prawdziwe miejsce do zamieszkania. Wyzwanie polega na tym, aby być otwartym na ten świat i nauczyć się z nim współdziałać, przynosząc i żyjąc wartościami ewangelii, nie w sposób nieświadomy, ale jako obywatele zamieszkujący naszą historię.

Dlatego technologia jest znakiem boskiej mądrości, którą Bóg nieustannie dzieli się z ludzkością. Tak więc naszą misją jest oddanie komunikacji technologicznej w służbę ludzkiemu i duchowemu rozwojowi ludzkości.

S. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Wydawca

- ◇ Komunikacja jest misją
- Przestrzeń Zarządu Generalnego**
- ◇ Pasja dla komunikacji
- ◇ Aima – Krew
- Ze Świata ASC**
- ◇ Aktualności z Liberii
- ◇ Dziękczynienie za 50.ą rocznicę obecności Adoratorek w Tanzanii
- ◇ Będziemy wdzięczni tym, którym służymy
- ◇ Dzielenie się Marią De Mattias z seminarzystami Przenajdroższej Krwi

Spis

1	◇ Na światowy dzień misyjny...	7
	◇ Nowe bukłaki ... dla nowego wina	8
2	◇ Mój Boże - mój ulubiony	9
3	Przestrzeń JPIC/VIVAT	
	◇ Swachh Bharat Abhiyan	10
4	W Zgromadzeniu	
	◇ Kalendarz Zarządu Generalnego	11
5	◇ Urodziny: świętujmy życie	11
6	◇ Kapituły Regionalne	11
6	◇ Wróciły do Domu Ojca	11

Pasja dla komunikacji

Pasja dla komunikacji było tematem seminarium organizowanego przez UISG w Rzymie w dniach 17-19 października, w którym uczestniczyłam.

Prelegentka, s. Annmarie Sanders, IHM i przewodnicząca LCWR (Konferencji Przełożonych Żeńskich Zgromadzeń Zakonnych) przedstawiła komunikację jako misję w dzisiejszej historii.

W rzeczywistości czas, w którym żyjemy, często określane jako krytyczny i niejednoznaczny, stawia życie zakonne i wartości, których jest rzecznikiem, na sprzecznych stanowiskach. Jednak również dzięki mediom media zakonne mają okazję być obecni w inny, bardziej skuteczny sposób, proponując siebie jako alternatywny życiowy wybór i nowy sposób na świadectwo wartości chrześcijańskich.

W rzeczywistości jesteśmy wezwani, by za pośrednictwem mediów opowiadać nie tylko o naszej misji, o tym, co robimy, ale także o istocie życia zakonnego. Mówimy, kim jesteśmy, jak się modlimy i żyjemy, jak szukamy tego, co najlepsze w naszym bliźnim i w tym, co nas otacza, jak możemy wybaczyć, co podtrzymuje naszą wrażliwość, koncentrując się nie tylko na działaniu, ale na wartościach i istocie życia konsekrowanego.

„Umiejętność mówienia, mówienia sobie nawzajem pomaga uwypuklać i budzić nie tylko część poznawczą, ale także afektywną i cielesną. Nasza osoba reaguje w całości ze współczucia lub empatii. Któż lepiej niż siostry zakonne ma do powiedzenia tak wiele historii, by opowiedzieć, jak charyzmat ucieleśnia się dzisiaj?

„Drugim powodem wzajemnego mówienia jest refleksja. Jeśli w świecie cyfrowym istnieje określone miejsce kobiet zakonnych, właśnie tak jest: stać się głosem, wizerunkiem, dźwiękiem i twarzą tego piękna, dyskretnie urodzonego w

miejscach, w których każdy widzi tylko cierpienie i przemoc. Aby stać się cyfrowym, cyfrowy widok opowiadający o dobrych wiadomościach, stający się siecią słuchającą, aby inni mogli się nią dzielić. Jeśli my, kobiety, zajmiemy się życiem, naturalne będzie dla nas zadbanie o to, co płynie w sieci. Jest nie mniej prawdziwe, żyje się tylko w innej sferze.”

Dlatego komunikacja jest skutecznym sposobem reagowania na potrzeby duchowe świata, zwłaszcza chrześcijan i młodzieży.

Ta rzeczywistość stanowi wyzwanie dla każdego z nas, aby pogłębić ścieżkę naszego życia wewnętrznego i dokonać prawdziwego przejścia od racjonalnej wiedzy do głębszej refleksji, która pozwala nam odczytać obecność transcendencji w zwyczajności, aby przekształcić ją w niezwykłość. W tym jest prawdziwe znaczenie komunikacji rozumianej jako misja.

Seminarium oferowało działania w tym celu, pozwalające ćwiczyć różne techniki refleksji i sposoby zadawania pytań na temat podstawowych problemów życiowych. Było to dla mnie bardzo znaczące doświadczenie, które dało mi możliwość pogłębienia odpowiedzialności za komunikację, ale przede wszystkim, aby wiedzieć, jak się komunikować.

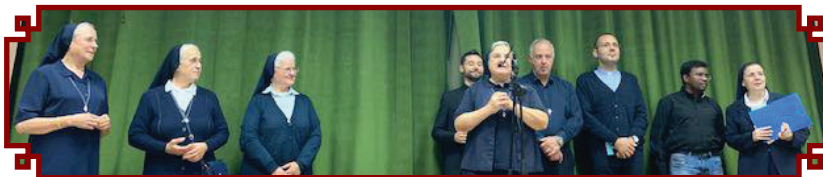
Jako Adoratrici, jak naprawdę chcemy zamieszkać w tej przestrzeni? Jaki obraz pozostawić dziś na świecie, który może stać się skutecznym jutro?

Odpowiedź leży w wyzwaniu, do którego jesteśmy powołani, to znaczy, aby cenić teraźniejszość, aby móc żyć nią od wewnątrz, aby wydobyć Prawdę, która jest dziś konieczna do przekazania.

S. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Aima – Krew

Krwi Chrystusa pomóż nam budować relacje ...

To zdanie pozwala nam wejść w ducha dnia spędzonego w Bari Carbonara 13 października 2019 r. Ze świeckimi, naszymi przyjaciółmi i współpracownikami Krwi Chrystusa, którzy przybyli z wielu części południowych Włoch (Apulia, Kalabria, Basilicata).

Z Siostrą Nadią, Przełożoną Generalną i Siostrą Dani, Radną Generalną, miałam przyjemność poznać około 300 osób związanych z duchowością Krwi Chrystusa i prowadzonych przez Adorantki Krwi Chrystusa i Misjonarzy Przenajdroższej Krwi.

Tematem spotkania była *Aima, na ulicach historii*. Dokonano tego w duchu refleksji, świętowania i siostrzanej otwartości.

S. Francesca Palamà, ASC, i ks. Enzo Napoli, CPPS, z radością i entuzjazmem kierowali tym dniem w żywy sposób i tematami, które skutecznie wprowadziły nas w duchowość Krwi, aby żyć w naszych codziennych relacjach.

Naprawdę wzbogacające było oglądanie sali wypełnionej młodymi ludźmi i dorosłymi wokół „kielicha komunii” oraz podziwianie ich zainteresowania i uczestnictwa w programie podzielonym na różne momenty. Były kroki tańca uwielbienia, komentarze księdza Luigiego Marii Epicoco o Krwi Chrystusa, musical z warsztatów teatralnych *Do ostatniej kropli* „Towarzysz cudów” pod kierunkiem Gianluca Gibilisco, CPPS i świadectwa uczestników.

Nasza chwila komunii i relacji we Krwi Chrystusa została przeżywana przez wszystkich podczas Eucharystii w Bazylice św. Mikołaja w Bari pod przewodnictwem Oliviero Magnone, CPPS.

Po Mszy świętej odbyło się spotkanie grupy młodzieży Unii Krwi Chrystusa z parafii Przenajdroższej Krwi w Bari wraz z parafialną grupą taneczną prowadzoną przez nauczycielkę Katię Laguaragnella. Męczennice miłości, Adorantki zabite w Liberii w 1992 r., były bohaterkami „Do ostatniej kropli”.

Dzień, który spędziliśmy w ten sposób, wzbogacił nas i dał nam impuls do kontynuowania drogi z większym entuzjazmem i pragnieniem pogłębienia naszej duchowości Krwi Chrystusa w naszych relacjach.

S. Matija Pavić, ASC

Aktualności z Liberii

Pozdrowienia od Sióstr Zity i Teresy z Liberii w bardzo deszczową sobotę (28 września), kończąc tydzień deszczu. Pora deszczowa jest późna, ale ilość wody jest wysoka.

Idealne do lustra wody, ale nie do przerwy dla dzieci lub do zbioru dojrzałego ryżu.

W ostatnim tygodniu sierpnia wydział spotkał się na tygodniowe warsztaty przygotowujące do nowego roku szkolnego. To był pierwszy, jak zwykle, jeden dzień cztero godzinnego spotkania. Nagrodą za codzienne uczestnictwo był gorący posiłek na zakończenie.

Oceny były pozytywne z prośbami o to w każdym semestrze. Większość nauczycieli ma wykształcenie średnie i uczy tak, jak ich nauczano. Ten tydzień miał być praktyczny i profesjonalnie pomocny. Treści prezentowane przez bardziej doświadczonych administratorów nauczycieli obejmowały: program nauczania (wytyczne Liberii), testy, ocenianie, zarządzanie klasą, administrację i plany lekcji.

Siostra Therese służyła w Komitecie Planistycznym i pierwszego dnia przeprowadziła przegląd znaczenia edukacji, misji i deklaracji misji, a także wykorzystała podręczniki państwowe i diecezjalne. Jednym szczęśliwym zakończeniem tygodnia było przyjęcie w piątek deklaracji misji dla Szkoły Świętego Patryka.

Nowy dyrektor został mianowany na 10 dni przed rozpoczęciem szkoły, kapłan, który uczy w gimnazjum, ale nigdy nie był dyrektorem. Błagał S. Teresę, aby uczyła religii 8 i 9 przez pierwsze sześć tygodni, dopóki nie zrozumie, jak można to nazwać. Teresa wraca do klasy z uczniami, których uczyła w zeszłym roku. Ojciec dokłada wszelkich starań, aby stworzyć środowisko do nauki z mniejszym hałasem i ruchem podczas zajęć. Pomocna i

odświeżająca zmiana.

Siostra Zita kontynuuje trzy lekcje szycia i poświęca trochę czasu kobietom na naukę pieczenia, które chcą upiec chleb. Między zajęciami zajmuje się naprawą lub szyciem nowych koszul lub bluzek na mundurki szkolne i innym szyciem. W zamian uczniowie popracują na terenie.

Siostra Therese nadal pracuje nad przywróceniem funkcjonalności biblioteki, odkąd minęło 25 lat, odkąd wykonano jakąkolwiek prawdziwą pracę. Niektórzy uczniowie są wysyłani jako pomoc za złe zachowanie. Odkurzają i układają książki do sortowania, co pozwala zaoszczędzić czas Teresie, która zaczęła odkładać, oceniając zasoby nauczycieli dla różnych przedmiotów. Celem jest także, aby sekcja służyła jako biblioteka społecznościowa dla Grand Cess.

Pogoda jest wyjątkowo chłodna i niezmiernie nam się podoba. Wiele tubylców jest przeziębionych.

Proces ubiegania się o wizę dla młodego chłopca na zaplanowaną operację korekcyjną stopy i jego ojca nie poszedł dobrze. W końcu umówiliśmy się na rozmowę kwalifikacyjną w dniu 27 listopada, ale pierwotna wizyta w szpitalu w St. Louis miała nieć miejsce 7 listopada. Na szczęście mogliśmy zmienić wizytę na 6 lutego. Proszę, módlcie się o wizy.

Nadal spotykamy się w modlitwie poprzez kilometry.

S. Therese Wetta, ASC

Dziękczynienie Bogu za 50. rocznicę obecności ASC w Tanzanii

21 września 2019 r. był dniem wielkiej radości dla nas Sióstr ASC w Tanzanii, aby świętować 50. rocznicę (1969-2019) obecności naszego Zgromadzenia w Tanzanii. Był to dzień dziękczynienia Bogu za wszystkie jego błogosławieństwa w ciągu tych pięćdziesięciu lat. Przygotowania do świętowania tej okazji rozpoczęły się od codziennej specjalnej krótkiej modlitwy od stycznia, seminariów CIS z Leadership, różnych wizyt naszych wspólnot w różnych grupach noszących imię św. Marii De Mattias, parafii i filii, przygotowań wspólnotowych i osobistych, a na koniec trzydniowa modlitwa (Tridium). To był dobry czas, aby „zastanowić się nad przeszłością z wdzięcznym sercem, żyć w teraźniejszości radosnym sercem i ogarnąć przyszłość sercem nadziei”. Chcieliśmy podzielić się nie tylko tą okazją, ale także miłością Boga, który w ciągu ostatnich pięćdziesięciu lat objawił się w życiu i posłudze ASC, zwłaszcza nasze siostry, pierwsze adoratorki misjonarki w Tanzanii (s. Angelina Palmigiani, s. Delfina Gnerre, Nicolina Scattaglia i s. Romana Sacchetti, które oddały się całkowicie Bogu, aby zapewnić, że miłość Boga, która płynie z Krwi Jezusa, dociera do wszystkich, a zwłaszcza do biednych.

To wydarzenie zachęciło nas i zainspirowało z wielką pasją, aby iść naprzód, promować i dzielić charyzmat św. Marii De Mattias, rozwijać misję ustanowioną przez nasze siostry i nadal czytać

znaki czasu, aby słuchać uważnie i odpowiadać na wołanie biednych i zmarginalizowanych. Zachęcił nas, abyśmy byli świadkami krwi Nowego i wiecznego Przymierza, tajemnicy Bożej miłości, miłosierdzia i przebaczenia.

Mszy Świętej Jubileuszu przewodniczył abp Beatus Kinyaiya z archidiecezji diecezji Dodoma. Było wielu kapłanów. Uczestniczyło wielu wierzących i innych ludzi; było około tysiąca osób z różnych części Tanzanii. Biskup nalegał, aby podążać śladami św. Marii De Mattias. Skupił się

na wychowaniu młodych ludzi i dzieci na poziomie rodzinnym i wszędzie, wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za ich wychowanie, aby Bóg mógł otrzymać pierwsze miejsce w naszym życiu, a nie rzeczy, ponieważ rzeczy nie mogą dać nam prawdziwej radości, która została ogłoszona przez Św. Marię De Mattias.

D z i ę k u j e m y
G e n e r a l n e m u
Przywództwu naszego
Zgromadzenia i

wszystkim, drogim Siostram Adoratorcom Krwi Chrystusa na całym świecie, za wasz udział i modlitwy. Niech Bóg nadal nas błogosławi, aby w tym Zgromadzeniu ludzie mogli otrzymać „pomoc przez cały czas i we wszystkich miejscach”.

S. Magdalena George Chipanta, ASC

Będziemy wdzięczni tym, którym służymy

Charyzmat św. Marii De Mattias przyniósł owoce ziemi Boliwii. Każda Siostra, Adorantka Krwi Chrystusa, z radością ofiarowała swoje życie, wyrażając współczucie Jezusa dla wszystkich bardzo ubogich poprzez służbę zdrowia, opiekując się zagrożonymi dziewczętami, rodzinami na obszarach wiejskich i w ośrodkach edukacyjnych, poprzez katechezę dla dzieci, młodzieży, dorosłych i rodzin także w biednych barrios, w kaplicach i parafiach z formacją duchowości Krwi Chrystusa.

Prowadzimy naszą posługę edukacyjną w szkołach z dziećmi i młodzieżą, dając świadectwo naszej chrześcijańskiej wierze.

Holistyczne centrum zdrowia Krwi Chrystusa dba o dzieci poprzez program wsparcia scholastycznego, program dla osób starszych i ośrodek rehabilitacji dla dzieci o szczególnych potrzebach.

Inne posługi, w które jesteśmy zaangażowani, to: służba społeczna, kafeteria dla dzieci, młodzieży i bezdomnych oraz misje duszpasterstwa młodzieży na obszarach wiejskich.

Dzielimy życie i misję ze stowarzyszonymi Krwi Chrystusa.

W rzeczywistości Boliwia przechodzi bardzo trudną sytuację polityczną. Z tego powodu jesteśmy zachęceni do dalszego szerzenia duchowości Krwi Chrystusa jako znaku pojednania w celu przywrócenia pokoju w naszym kraju.

Siostry Boliwijskiej Fundacji ASC

Region USA

Dzielenie się Marią De Mattias z seminarzystami Przenajdroższej Krwi

Mężczyźni w Ameryce Łacińskiej przygotowujący się do przyjęcia do Misjonarzy Przenajdroższej Krwi, przechodzą rok formacyjny studiów, modlitwy i działalności misyjnej. W tym roku pięciu mężczyzn w specjalnej formacji jest tutaj w Gwatemali. Dwaj pochodzą z Kolumbii, jeden z Peru, a dwaj z Gwatemali. Ich formator poprosił mnie, abym dała im dzień na temat Marii De Mattias i naszej duchowości.

Zadzwoiłem do niektórych naszych sióstr, Mary Kevin Rooney, Joan Hornick i Marii Hughes, aby podzieliły się swoimi pomysłami. Właściwie Mary Kevin opracowała kompletny plan lekcji, który sprawił, że pomyślałam, że powinna przyjechać, a ja

mogłabym być jej tłumaczem. Ale ramy czasowe były trochę krótkie! Mam nadzieję, że będzie inna okazja.

Jedyną zastrzeżenie, jakie poczyniłam przed uzgodnieniem dnia, to istnienie elementu posługi. Św. Maria przyjęła „drogiego bliźniego”, a jej duchowość, która przepływa przez nas w dzisiejszym świecie, wyraża się we współczującej obecności, szczególnie wśród najbardziej potrzebujących. Chciałam, aby nauczyciele i uczniowie z Instytutu Marii De Mattias mieli doświadczenie „kapłanów i przyszłych kapłanów” jako służących, mężczyzn, którzy stoją obok ludu Bożego i wiedzą, że są z nimi jednością. I tak po przedpołudniem pełnym wykładów, dzielenia się, modlitwy i refleksji spędziliśmy popołudnie na malowaniu, sadzeniu, budowaniu i instalowaniu płotów.

Mamy nadzieję, że kiedy budowaliśmy i upiększaliśmy, duch Marii podsyłał w nich pragnienie znalezienia sposobu na zajęcie się tym „pięknym porządkiem”. I jak większość z nas wie, modlitwa, planowanie i przygotowanie dnia były prawdziwym prezentem.

S. Kris Schrader, ASC

Na Światowy Dzień Misyjny ...

W niedzielę 20 października 2019 r., kiedy Kościół obchodził Światowy Dzień Misyjny, oficjalnie rozpoczęliśmy naszą misję w diecezji Teggiano-Polcastro. Mieszkamy w Bellosguardo, małym miasteczku na wysokości 500 metrów w górach Alburni, w parku narodowym Cilento i Vallo di Diano, ale służymy również w Roscigno, innym pobliskim miasteczku.

Kiedy bp Giuseppe De Luca przyszedł odwiedzić nieco przed celebracją Eucharystii przyjęcia poinformował nas, że wkrótce w Bellosguardo rozpocznie się edukacyjny projekt przyjęcia. Projekt rozpoczął się we współpracy diecezji z radą miasta i uniwersytetem Posillipo. Chce, abyśmy również w nim współpracowali, w stopniu, w jakim każdy może to zrobić. W rzeczywistości dwie duże społeczności imigrantów muzułmańskich mieszkają w Bellosguardo i Ottati, miasteczku na wzgórzu, naprzeciwko naszego. Jednym z celów projektu jest wzrost umiejętności wzajemnej akceptacji i pogłębianie wartości wielokulturowości.

W międzyczasie, ponieważ wciąż jesteśmy zaangażowane w organizację domu, zaczynamy od drobiazgów: robienia zakupów, chodzenia do kościoła, spotkań z ludźmi, którzy przychodzą nam pomóc w organizowaniu rzeczy. To są wszystkie możliwości, aby rozpocząć budować relacje. Udział w spotkaniach duszpasterskich i katecheza angażują nas w zwykłą działalność duszpasterską i pozwalają doświadczyć dobroci życia w małych miasteczkach.

Zaledwie tydzień po naszym przybyciu pamiętamy różne etapy poprzedzające nasze oficjalne przybycie z radością i podziwem.

Pierwszym był 29 września, święto św. Michała Archanioła, patrona Bellosguardo. Wzięliśmy udział w uroczystym zakończeniu uroczystości, pod koniec których proboszcz, ojciec Antonio Romaniello, przedstawił nas wiernym i przywitał nas kilkoma słowami.

Następnego ranka wróciliśmy do Rzymu, chcąc jak najszybciej rozpocząć nową ścieżkę życia. W następnych dniach s. Miriam De Michele i s. Milena Marangoni upewniły się, że przygotowania do domu zostały zakończone, i w oczekiwaniu na nasz przyjazd spędziły trochę czasu w Bellosguardo, porządkując rzeczy i sprzątając dom. Obecność członków rady regionalnej, które co jakiś czas przyjeżdżały do miasta, budziła ciekawość ludzi,

którzy widząc nowe twarze, zastanawiali się, kim były trzy pozostałe. Wieczorem 20 października było nas siedmioro, trójka wspólnoty wraz z s. Mileną, s. Miriam, s. Lucią Resta i s. Bruna Menichelli. Biskup przyjechał po nas do domu i poszliśmy z nim i księdzem Antonio do kościoła parafialnego, gdzie powitało nas wielu ludzi z Bellosguardo i Roscigno. Wśród koncelebransów był ks. Orazio Pepe, ksiądz diecezjalny i rodem z Bellosguardo, który pracuje w Rzymie. To pod jego naciskiem zawdzięczamy otwarcie wspólnoty. Wśród wiernych byli władze obywatelskie i uczniowie szkół podstawowych wraz z nauczycielami, którzy powitali nas na zakończenie uroczystości. Dzieci śpiewały „Niebiosa nie mają granic”, piosenkę, która zachęca wszystkich do przyjęcia wszystkich innych jako braci i sióstr. Ceremonia powitalna zakończyła się kolacją na placu i krojeniem ciasta dla nowo przybyłych. Teraz musimy i chcemy zacząć od prostoty i zaufania.

Wspólnota ASC Bellosguardo
S. Patrizia Pasquini, S. Genesis Nave,
S. Maria Chiara Maselli

Nowe wino... w nowych bukłakach

Razem w podróż synodalną

**Praca z
Carmela Boccasile**

Pierwsza sesja IV Kapituły Regionu Włoskiego odbyła się w domu generalnym Ojców Pasionistów w Rzymie w dniach 1-2 listopada 2019 r. Wybrane delegatki wzięły udział, ale z zamiarem rozpoczęcia procesu obejmującego w jak największym stopniu prawie czterysta Siostr żyjących w Regionie ASC.

Podstawową ideą jest podjęcie procesu synodalności z wielkim przekonaniem, który poprzez kolejne sesje kolegialne i plenarne może dać ogromnej

liczbie Sióstr możliwość skutecznego wniesienia wkładu w nasze życie i misję. Na zgromadzeniach plenarnych każda uczestniczka będzie miała okazję wyrazić swoją opinię, podzielić się swoimi pomysłami i zaoferować głos konsultacyjny na temat kierunku, który należy przyjąć.

Temat zaproponowany przez administrację regionalną czerpie inspirację z dokumentu CICLSAL opublikowanego za zgodą papieża Franciszka w dniu 6 stycznia 2017 r.: *Nowe wino w nowych bukłakach*. Zastanawiamy się zatem nad tym tematem

Czy wyprodukowaliśmy nowe wino z naszych zbiorów winogron?

*Czy dostarczyliśmy nowe bukłaki wina? (por. Mk 2, 22)
Dzisiaj naszej rodziny ASC*

Logo, za pomocą którego czujemy się reprezentowane, to wizerunek kobiety spoglądającej w jasny horyzont, której jasność nie pozwala jej dobrze widzieć. W rzeczywistości wiemy dobrze, że żyjemy w epoce wielkich przemian, w której życie konsekrowane i my wraz z nim przeżywamy głębokie poczucie dezorientacji

i niepewności co do przyszłości, mimo że Bóg nie przestaje prowadzić nas Swoim światłem.

Jednak ufając Panu, chcemy zapytać siebie „kim jesteśmy i kim chcemy być”, aby nasze świadectwo uczyniło nas przejrzystymi w Chrystusie, a nasza praca w Pańskiej winnicy wytworzyła obfitość nowego wina, czego pragnie Ojciec.

Po południu pierwszego dnia pracy, po procedurach wstępnych i pięknej modlitwie otwierającej Kapitułę, s. Nicla Spezzati, przełożona regionalna, przedstawiła bardzo konkretny obraz naszej rzeczywistości. W swoim raporcie „Nowe wino: wielkie wyzwanie dzisiejszego życia konsekrowanego”, przedstawiła naszą rzeczywistość jako region ASC w kontekście społeczeństwa i obecnego Kościoła, pokazując nam nasze mocne i słabe strony. Nie zniechęcając się trudnościami, zachęciła nas, byśmy wierzyli, że przyszłość jest możliwa, ale w inny sposób niż to, o czym marzyliśmy do dziś. Na zakończenie powiedziała słynne prorocze słowa Benedykta XV: „Kościół, który wiele straci, wyłoni się z dzisiejszego kryzysu. Stanie się mała i będzie musiała zacząć mniej więcej od początku. Ale pomimo tych wszystkich zmian Kościół odnajdzie to, co niezbędne dla Niego, z wielką energią. (...) Proces będzie długi i męczący. (...) W swojej nieopisanej samotności ludzie odkryją małą społeczność wierzących jako coś zupełnie nowego. Odkryją to jako nadzieję dla siebie, odpowiedź, której zawsze szukali w tajemnicy (...) Kościół doświadczy nowego rozkwitu”.

W dzieleniu się, które nastąpiło podczas pracy przy różnych stołach, refleksja opierała się na doświadczeniu wiary i naszym doświadczeniu misji osobistej i wspólnotowej. Doprowadziło nas to do zidentyfikowania niektórych eksperymentalnych procesów, na których możemy się skupić. Jesteśmy dopiero na początku procesu, który będzie musiał zostać pogłębiony na kapitułach plenarnych i udostępniony wszystkim.

S. Patrizia Pasquini, ASC

Mój Boże - mój ulubiony

Zbiór poezji zatytułowany „Mój Bóg - mój ulubiony” został opublikowany tej jesieni w Zagrzebiu. To dzieło Any Mariji Miskulin, 24-letniej kobiety z porażeniem mózgowym.

Zbiór poezji został zredagowany i przygotowany do publikacji przez Siostrę Tomislavę Ćavar, profesor chorwackiego i kierownik Centrum Redakcyjnego ASC Regionu Zagrzeb. Przedmowę napisała Siostra Cecilija Milković, dyrektor programowa Fundacji Marii De Mattias, która zorganizowała prezentację książki. Projekt i grafikę okładki wykonała studentka Petra Ćurković. Cały projekt został zrealizowany we współpracy ze Stowarzyszeniem Humanitarnym Ruah w Samoborze, które promuje inicjatywy i programy pomagające dzieciom z trwałym upośledzeniem, problemami z rozwojem i specjalnymi potrzebami.

Dwa lata temu, jesienią 2017 r., Fundacja Marii De Mattias umożliwiła opublikowanie pierwszego zbioru poezji i tekstów duchowych Any Mariji „Mój Umiłowany Bóg”, który został również zredagowany i przygotowany do publikacji przez s. Tomislavę.

Prezentacja książki odbyła się 23 września 2019 r. w sali spotkań Domu Adoratorek Krwi Chrystusa Miramarskiej w Zagrzebiu. Stowarzyszenie Przyjaciół Ruah i Fundacja MDM przybyło na to wydarzenie wraz z wieloma ASC. Grupa muzyczna Stowarzyszenia Ruah zaprezentowała muzykę i piosenki, aby ten czas razem był prawdziwym świętem przyjaźni i radości.

S. Sunčica Kunić była mistrzynią ceremonii programu. Przedstawiając autorkę, powiedziała: „Ana Marija pisze teksty, które wyrażają wielkość i piękno Bożej miłości. Mieszka w domu św.

Wincentego De Paula Caritasa w Oborowie. Sama powiedziała, że odkąd spotkała Pana, jej wózek inwalidzki stał się dla niej błogosławieństwem, a dom św. Wincentego miejscem, w którym niczego nie chciała by zmienić.

Mówiąc o kolekcji poezji, Tomislav Šovagović, teolog, dziennikarz i pisarz, stwierdził między innymi: „Ana-Marija wyraża się ze szczerością dziecka, co jest warunkiem wstępnym każdego wiersza. Skierowane do Boga wiersze są naprawdę modlitwami, a zbiór jest prawdziwym małym modlitewnikiem. Pisanie do Boga w czasach choroby, niepokoju i cierpienia jest wielkim świadectwem, ale kiedy warunki te są trwałe, codziennie, jej modlitwa i poezja stają się silniejsze. (...) Właśnie dlatego kolekcja „Mój Boże, mój ulubiony” jest jednocześnie zaproszeniem skierowanym do nas wszystkich, abyśmy przestali narzekać i płakać, ale skierowali nasze słowa do Nieba i do jedyne miejsce, co nie jest zbyt późno, bo wzbogacamy świat, podobnie jak druga kolekcja poezji Miskulina.

Nawiązując do książki, s. Tomislava Ćavar stwierdza, że Bóg dał Anie Mariji bardzo trudny krzyż, przed którym większość z nas na pewno uciekałoby! Ale Ana Marija robi to, co każdy z nas powinien robić w trudnych sytuacjach: szuka jasności i pyta, dlaczego sprzecza się z Bogiem, ale nie ucieka. Akceptuje cierpienie i stara się nadać mu sens. „Dziękuję autorce za to, że była świadkiem, że Bóg jest dla niej wszystkim.” I poleciła: „Kup książkę i poszukaj Bożego słowa dla ciebie i Boga w tobie.

Słowa autora, wypowiedziane z trudem przez samą Anę Mariję, były ciepłe i głęboko dotknęły wszystkich obecnych. Nasze spotkanie z nią ewangelizuje, zachęca i budzi podziw. Wyraziła wdzięczność wszystkim, którzy ją poparli i umożliwili publikację książki. Na koniec grupa muzyczna Ruah zaśpiewała piosenkę „Wszchemogący Bóg”, używając słów napisanych przez Anę Mariję. Publiczność entuzjastycznie słuchała piosenki.

S. Vesna Abramovic, ASC

Swachh Bharat Abhiyan

Swachh Bharat Abhiyan (SBA) to ogólnokrajowa kampania w Indiach na lata 2014-2019, której celem jest oczyszczenie ulic, dróg i infrastruktury indyjskich miast, miasteczek, obszarów miejskich i wiejskich. Oficjalna nazwa kampanii to hindi i po angielsku tłumaczy się na „Misja zadbanych i uporządkowanych Indii”.

Kampania została oficjalnie rozpoczęta 2 października 2014 r. w Rajghat, ważnym dniu dla Indian, ponieważ są to urodziny Mahatmy Gandhi, a 2 października 2019 r. przypada 150. rocznica urodzin Gandhiji.

Aby dołączyć do tej kampanii, Szkoła Św. Marii, Chund (Ranchi) zorganizowała wraz z nauczycielami i uczniami „Swachhata Abhiyan”. Wybraliśmy szczególną wioskę o nazwie Thakurgaon, kilka kilometrów od naszej szkoły. Uczniowie byli bardzo szczęśliwi i podekscytowani tworzeniem plakatów i banerów w tym celu. Przywieźli ze sobą także miotły, łopaty, sierpy itp. 2 października 2019 r. to niezwykle dzień w historii szkoły św. Marii, Chund. Zaczęliśmy od szkoły o 9.00 i dotarliśmy do wsi o 9.20. Obecni byli tam prezydent wioski Thakurgaon, dwóch pracowników policji i kilku przedstawicieli rodziców, którzy nas wspierali i poprowadzili.

Najpierw zorganizowaliśmy paradę, w której trzymano plakaty i sztandary, recytując hasła, aby uświadomić ludziom, jak utrzymać otoczenie w czystości. Następnie uczniowie zostali podzieleni na małe grupy i zaczęli sprzątać drogi i ulice, usuwając odpady z tworzyw sztucznych, suszone liście i zamiatając drogi. Niektórzy mieszkańcy i właściciele sklepów z tego obszaru również dołączyli do nas w tym czystym ruchu. Wróciliśmy do szkoły przed 11.45.

To był naprawdę wielki sukces. Uczniowie byli bardzo szczęśliwi, że wzięli udział w tym wielkim przedsięwzięciu, a mieszkańcy tego regionu bardzo docenili tę inicjatywę ze strony szkoły. To było wyjątkowe doświadczenie dla nas wszystkich.

S. Mini Vadakumpadan, ASC

Kalendarz Zarządu Generalnego

4-10 grudnia: S. Maria Grazia Boccamazzo jest w Chorwacji, aby pracować z sekretarką regionalną

5-22 grudnia: S. Nadia Coppa i S. Bridget Pulickakunnel są w Tanzanii, aby towarzyszyć regionalnej kapitule wyborczej

15 grudnia – 11 stycznia: S. Manuela Nocco jest w Tanzanii, aby pracować z ekonomką generalną

22 grudnia: Międzypokony Koncert Bożonarodzeniowy w domu generalnym w kościele Przenajdroższej Krwi

Urodziny świętujemy życie

30

S. Lazara Silva Indi

12/17/1989 Guinea Bissau

40

S. Mariana Wegoro Peter

18/12/1979 Tanzania

60

S. Maria Elena Bilbao

01/12/1959 Włochy

70

S. Edita Janko

13/12/1949 Zagrzeb

S. Maria Mercedes Redondo Gutierrez

22/12/1949 Hiszpania

80

S. Antonietta Ciuffreda

16/12/1939 Włochy

S. Esperanza Razura Villarreal

17/12/1939 USA

S. Rosa Pereira Teles

25/12/1939 Manaus

S. Maria Poppa

26/12/1939 Włochy

S. Maria Caruso

28/12/1939 Włochy

90

S. Lucia Pacifico

23/12/1929 Włochy

S. Alba Falcone

28/12/1929 Włochy

100

S. Bernice Taylor

25/12/1919 USA

Kapituły Regionalne

14- 18 grudnia

Kapituła Wyborcza w Tanzanii

**Wróciły do
Domu Ojca**

08/11/2019 **S. Marianna Konefał** Wrocław
13/11/2019 **S. Raffaella Colucci** Włochy
16/11/2019 **S. Michelina Miletta** Włochy

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

Miesięcznik informacyjny

prowadzony przez

Adoratorki Krwi Chrystusa

Wiadomości Międzynarodowe - Zarząd Generalny

Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

Rok XXI, Wydanie 11, grudzień 2019

Komitet redakcyjny

Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Debora Brunetti

Tłumaczenie:

S. Klementina Barbić - chorwacki

S. Betty Adams - angielski

S. Martina Marco - kiswahili

S. Bożena Hulisz - polski

S. Clara Albuquerque - portugalski

S. Miriam Ortiz - hiszpański

S. Johanna Rubin - niemiecki